

Rõnge pannemisest.

„Kule wanna Marri!“ ütles hällipeaga Tomas, „suret rõuged on jubba külla laste kallal! fanna hoolt, et meie lastele sawad pea rõuged pandud!“

„Tühhhi keik!“ kostis Marri, „sedda wob meie wanna kas ka tehha, et ta lapse nahka katki silub, suurt kassfo fest ei olle. Wato, Tulo Jaan laekis omma pojale jubba norelt rõuged panna ja nüüd 2 näddala eest, olli poisikenne naabri aeda läinud ja öuna-pu otsast üllewelt mahha kukkanud ja säre-lund murdnud, mis kassfo olli temmal nüüd rõnge pannemisest?“ Ei — ühtegi!

Poismehhe pea.

„Tulle seie pois!“ hüdis üks Saksama kohot-wanneni ühhe möda minnia mehhe kohta, „kas sa woid ühhe mehhe pea otsast ärroraiuda?“

„Kui se üks poismees on,“ ütles temma, „siis kül; on temma agga naesemees, siis ei woi ma sedda mitte tehha, fest mees on naese pea ja ühhe naesterahwa peat ei woiks minna feige mailma warra eggia hirmo eest, otsast ärralüa.“

Üks mees clli raskesti haige ja sõbber tulli tedda waatma. Haige soigus ja kaebas, et seddagri tedda kuulma ei tulle.

„Se on sulle parras!“ kostis sõbber, „se on sinno omma sü! Misspärrast olled sinna ommad wöllad ärramaksnud? Olleküd sinna weel wölgo, nenda, kui minnul, kül sinnule siis järrelkulajaid olleks.“

Noor abbiello mees.

Üks noormees, kes rikkamehhe tutre olli nae-seks wötnud; agga ei olnud veel kasa-rahha fätte sanud. tahtis äia-taati sega hirmutada, et ta allati temma jure tulli ja omma naese peale ühte ja teisi kaebust tõstis ja ütles, et temma ühhe willetsja ja tühhise naese sanud, sellega temma fogguni ei tahha rahbul olla.

„Olle rahbul, mo poeg“, ütles issa, „kui minno tüttar, ehk selgeminne, kui sinno naene ennast ei parranda ja sulle nenda paljo tülli teeb, siis ei pea temma minno surest warrast üks kord ühtegi pärrima, ütle temmale sedda!“

Gest tunnist sadik ei kaebanud noor mees mitte üks kord omma naese ülle, fest ta olleks